

HC

► **HGC-coach Paul van Ass enorm gecharmeerd van Angelsaksische spelers**

Net iets meer sportmentaliteit

Paul van Ass kende bij HGC eerder al successen met spelers afkomstig uit Angelsaksische landen. Dit seizoen grijpt hij daarom terug op een beproefd recept. De ervaren coach beschikt bij de Haagse hoofdklasser weer over een contingent sterkhouders vanuit die cultuur. „Ze brengen een lach op ons gezicht.”

Kees Romijn

Wassenaar

Paul van Ass (61) was in het verleden bij HGC succesvol met spelers uit Canada (Rob Short en Ken Pereira) en Engeland (onder anderen Ashley Jackson en Barry Middleton) in zijn selectie.

Dit seizoen valt de voormalig bondcoach wat buitenlandse aanwinsten betreft met de Canadese verdediger en strafcornerspecialist Gordon Johnston, verdediger Oliver Willars, middenvelder Zachary Wallace (beiden geboren in Engeland) en de Schotse aanvaller Alan Forsyth weer terug op spelers van Angelsaksische komaf.

▲ Zachary Wallace, Alan Forsyth, Oliver Wallace, Gordon Johnston (van links naar rechts) zorgen voor een Angelsaksische spirit bij HGC.

FOTO FRANK VANDERLEER

Waarom ben je zo van spelers uit zulke landen gecharmeerd?

Van Ass: „Ze brengen over het algemeen, en zonder dat ik anderen te kort wil doen, altijd net iets meer sportmentaliteit mee. Ze zijn gek van sport in het algemeen en in ons geval van hockey in het bijzonder. Ze doen ook niet ingewikkeld. Een Nederlander wil nog wel eens zeggen: ik hockey wel, maar ik moet ook studeren of ik moet ook werken. Wij moeten altijd breder georiënteerd lijken. Rob Short zei toen hij al op leeftijd was: 'I love the game'. Als hij nog een jaar kon spelen, dan deed hij dat. Hij zette zijn leven toen in het teken van die sport. Eigenlijk zonder enig voorbehoud je hart in het spel gooien. Ze houden niks achter. Hebben

geen reserves. Dat geldt ook voor deze nieuwe gasten.”

En wat spreekt je nog meer in hun aan?

„Ze hebben een grote dosis humor, die goed bij ons past. Dat onderkoelde. Daar heb ik altijd al een zwak voor gehad. Alan en Zach zijn wel echte kwajongens. Die zijn ge-

boren met sport en met de kroeg. Het zijn mooie kerels, die meer brengen dan alleen hockey. Ze zijn heel open en ze zijn er sociaal ook meteen bij. Bij die Angelsaksische cultuur geldt vaak dat ze een lach op ons gezicht brengen.”

Doen andere buitenlandse spelers dat dan niet?

Ze zijn geboren met hockey en met de kroeg en brengen een lach op ons gezicht

– Paul van Ass

„Als je bijvoorbeeld kijkt naar de Argentijnen die we bij HGC gehad hebben, is dat meestal wel minder. Die komen gewoon hockeyen. Dat was wat meer werken. Er is nu veel meer verbinding op een heel natuurlijke manier.”

Maar wat als je zou kunnen beschikken over een niet-Engelstalige speler, met uitzonderlijke kwaliteiten?

„Die wil ik er natuurlijk ook graag bij hebben. Het uitzonderlijke individu moet je niet wegvakken. (Lachend): Lionel Messi is een Argentijn, maar die zou ik ook willen hebben als hij een hockeystick had. Maar, als je het hebt over gelijkwaardige, goede spelers, dan heb ik dus liever spelers die ook qua sport-

beleving en mentaliteit iets extra's brengen.”

Dit seizoen heb je weer veel buitenlandse spelers, zeven in totaal, in de selectie. Waarom is dat eigenlijk nodig?

„Geloof mij nou maar. Ik heb natuurlijk ook het liefst vijf nieuwe Nederlandse spelers van het kaliber Seve (aanvoerder van HGC en zoon van Van Ass, red.). Het is makkelijker coachen in je moedertaal. En zonder dat gedoe met al die verschillende nationale bonden is ook prettiger. Maar de beste Nederlandse jongens zitten allemaal bij Bloemendaal en Kampong. Wat moet je dan? Om toch in de top te kunnen meedraaien, is dit nu voor mij verreweg het leukste.”